

det ærede Medlem plejer at komme med. Det ærede Medlem talte ogsaa om den Modtagelse, Deputationen havde faaet, og beskrev, hvorledes den var blevet behandlet af dem, der sad bag Jernmasker. Han udmalede for os, hvorledes Deputationens Medlemmer havde maattet vandre over Sukkenes Bro, Forbindelsesbygningen mellem Bygningerne her ude, over til Blykamrene, hvor Dommerne sad med Jernmasker paa. At dette er et ganske falsk Billede af, hvad der foregik, ved jo alle ærede Medlemmer af Udvalget — undtagen det ærede Medlem naturligvis. De, der havde travlt, var ikke Udvalgets Medlemmer, men Deputationens Medlemmer, der en Gang rejste sig for at komme ud til de ventende Skarer for at stille dem tilfreds. Vi andre — ogsaa det ærede Medlem — ønskede netop, at Deputationen skulde blive for at høre saa meget som muligt. Det er det faktiske Forhold, herpaa kalder jeg Udvalgets øvrige Medlemmer til Vidne. Det er saare godt Køb at stille sig i Positur og sige: Vi Højremænd er de rigtige; kom kun til os. Jeg husker en Tid, da „vi Højremænd“ regerede her i Byen i Begyndelsen af 80-erne. Da kom Københavns Arbejdere til Raadhuset, hvor Højre den Gang havde Magten, men hvorledes behandlede Højre dem da? De fik ikke andet end et Spark. De blev henvist til den private Velgørenhed. Det var alt, hvad Højres Borgmestre og Højres Borgerrepræsentanter kunde byde dem. Der var maaske ikke saa mange arbejdsløse den Gang som nu, men der var Nød, og der havde været langvarig Arbejdsløshed. Man havde imidlertid kun en Henvisning til den private Velgørenhed, skønt denne naturligvis ikke kunde og aldrig vil kunne magte den Opgave.

Det ærede Medlem (Fraenkel) ventede Forslag fra den højtærede Indenrigsminister vedrørende Søfolk og Fyrbødere. Jeg vil imidlertid her tale i en anden Retning end det ærede Medlem, Forholdet er det, at i Øjeblikket faar Søfolkene en Understøttelse af Rederne, og jeg vil nødig være med til at fritage Rederne for Forpligtelsen til at yde denne Understøttelse. Om det er det ærede Medlems Hensigt, ved jeg ikke, han sagde ikke noget videre derom. Derimod vil jeg gerne være med til at henstille til Ministeren, at han, som tidligere, vil søge Finansudvalget om et Beløb, som man kunde bruge ikke som eneste Understøttelse, men til Supplering af den Hjælp, Fyrbøderne faar af deres Arbejdsgivere.

Jeg vil slutte med en Henvisning til Betænkningen, hvor hele Udvalget har samlet sig i en Opfordring til samtlige Ministerier om at forcere Arbejderne og sætte saa meget Arbejde i Gang som muligt. Jeg ved eller gaar ud fra, at samtlige Ministre vil gøre deres yderste i denne Retning, men jeg er tilbøjelig til at tro, som der staar i Betænkningen, at Initiativet skal komme fra Ministrene selv. Der kan nok være Vanskeligheder at overvinde for Embedsmændene, og man har fra deres Side Tilbøjelighed til at ville regulere Arbejdet lidt. Men Arbejdet skal i Gang, det skal udføres, og det skal udføres hurtigst muligt. Naar vi sætter Hænderne i Beskæftigelse ved Arbejde, hjælper vi ogsaa nok saa godt, og saa faar vi Arbejde udført i Stedet for at betale Understøttelser, som da vil kunne spares.

Fraenkel: Naar Arbejdet indendørs er gledet venskabeligt og godt og baaret af en fælles Villie til at naa et godt Resultat, ved jeg ikke, hvorfor vor Optræden her for aabent Tæppe skal skæmmes af — ja, jeg er nødt til at sige — Insinuationer som dem, det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) nu fremsatte. Jeg kalder det nemlig for en Insinuation, naar det ærede Medlem antyder Muligheden af, at der bag den Anerkendelse af deres Mod og deres Villighed til at forrette Samfundsarbejde, som laa i min Henvendelse til den højtærede Minister angaaende Sømændene og Fyrbøderne, skulde skjule sig Tanken om, at det Bidrag, Rederne yder dem, skulde falde bort. Jeg behøver selvfølgelig neppe at nævne det for nogen, som ikke har ond Villie til at forstaa mig, at derpaa har jeg ikke tænkt. Jeg ved ikke, hvad det var, der bragte det ærede Medlem saa højt op. Fandt han det mon nødvendigt at være Amme for det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen)? Saa maa jeg sige, at en saadan Nødvendighed foreligger ikke. Det ærede Medlem fra Horsens er vænnet fra, han kan ogsaa saa smaat begynde at staa paa egne Ben, saa han kan udmærket godt svare for sig selv.

Forholdet overfor Deputationen var simpelthen det, som jeg i fuld Overensstemmelse med Sandheden anførte, at medens det som Hovedprincip for Underholdningen blev hævdet af Udvalgets ærede Formand, at der kun maatte stilles Spørgsmaal, blev der dog givet nogen Frihed. Det var Aarsagen til, at vi i det hele taget fik noget